

Příklad cvičení „s vlastním mozkem“ z připravované knihy F. Šusty „Lidsko-psí konverzace, jak si vytvořit komunikační signály pro snazší život“.

Knihy vyjde během podzimu 2021 a obsahuje mnoho návodů pro cvičení se psem i s vlastní myslí, které mají za úkol zlepšit společnou komunikaci psů s jejich majiteli. Pro zájemce nabízím možnost reklamy (na pokrytí nákladů s tiskem knihy) jednak v knize samotné a také zde na webu www.treninkjerozhovor.cz v části věnované knize. Pro bližší informace o podmínkách reklamy se na mne, prosím, obraťte na treninkjerozhovor@seznam.cz

František Šusta

Ukázka je z kapitoly 3, která je celá věnovaná psímu jménu a zlepšení reakce na něj:

... U psů však nepoužíváme jen jména související s podobou nebo povahou. Na výběr je i mnoho neutrálních jmen, nebo jmen „podle někoho“. Co třeba takoví Thor, César, Lassie, Bella? Nebo prostě jména zděděná po psím předchůdci. I u nich může docházet k nevědomým reakcím a jejich projevům na lidském těle. Vždyť jen těžko lze říci psovi Lassie a nedojmout se u toho. Ale poslechněte si tohle páníčkově vyprávění: „My měli doma vždycky Bucka, podle románu Volání divočiny od Jacka Londona. Tenhle Buck je už pátý v řadě, ale není ani zdaleka takový, jako byl ten první nebo třetí. Ti byli fakt jako ten z románu – chytrý, silný, věrný, moudrý, statečný. To u tohohle blázna už roky čekám, kdy se uklidní, a pořád nic. Ten si to jméno snad ani nezaslouží!“ „Ne, nezaslouží,“ říkám já. A víte proč? Protože ho nechtěl. On totiž není Buck z románu a není ani první nebo třetí ze svých předchůdců. Je to tenhle a pouze tenhle originální pes, jeho druhá kopie neexistuje. Možná pokud by se jmenoval prostě Alík, bude ho pán brát jako Alíka a nebude čekat, kdy se mu pes sám od sebe změní na románového Bucka. Ten pes žádný román nečetl a nemůže chápat, čemu se má vyrovnat a proč zklamal tím, jaký je. Co si ze všeho nejvíc nezaslouží, je srovnávání s někým, koho ani neznal. Jméno, které nosí, brání jeho páníčkovi vidět ho, jaký je. A to je velká škoda.

A musím se dál ptát: co bránilo Buckovu páníčkovi dát mu jméno obyčejného Alíka? Přišel by tím o něco? Má díky tomu jménu pocit, že je po jeho boku pořád ten první pes, kterého

měl tolik rád? Nebo se sám cítí, jako zlatokop John Thornton na cestě za zlatem a dobrodružstvím do divočiny? Co od toho psa tolik chce pro sebe? A dokáže s tím jménem vidět svého psa takového, jaký je?

Z výše popsaných důvodů si myslím, že by si měl člověk, než dá psovi jméno, sám sobě upřímně odpovědět, proč právě tohle jméno dává a co od toho v hloubi duše čeká. Následující cvičení bude tedy o upřímnosti sám k sobě.

Praktické cvičení – Co od něho chci?

Pro koho je určeno: není pro psy, ale pro nás lidi.

Smysl cvičení: Skrze něj se můžeme dozvědět, co od psa v hloubi duše chceme a jestli je ta touha vůbec reálná a psovi spíše neubližuje.

Podstata cvičení: Převést nevědomou představu o psu, nositeli našeho oblíbeného jména, na vědomou. Tuhle představu pak úplně obrátíme a otestujeme, zda bychom ho dokázali stejným jménem oslovit i v téhle nové, opačné podobě.

Na co si dát pozor: Hlavně na vlastní upřímnost sám k sobě a přirozenou reakci bez přemýšlení.

Co budete potřebovat: Tužku a papír, možná i několik pastelky. Především psí jméno, které buď dlouhodobě dáváte stále dokola nebo ho toužíte nějakému psovi dát.

Podrobný postup:

- 1) Pokud máte v hlavě nějaké vysněné psí jméno, napište si ho teď na papír v prvním pádě. Vezměte si papír se psím jménem do ruky, zavřete oči a nahlas to jméno vyslovte. Jakého psa vidíte v představách? Zkuste si ho na papír se jménem rychle načrtnout nebo napsat alespoň tři vlastnosti, které ho charakterizují.*
- 2) V tuhle chvíli tedy máte jméno a představu o jeho nositeli. A teď si tu představu otočíme. Pokud jste si napsali slovně psí vlastnosti, napište si teď jejich opaky. Pokud byl velký, černý, dlouhosrstý a odvážný, teď je na seznamu malý, bílý, hladkosrstý a vystrašený. To samé zkuste udělat s obrázkem.*

- 3) *Podívejte se na nového psa, kterého jste si vytvořili. Zavřete oči a zkuste si v duchu vytvořit jeho obraz. Vidíte ho? Tak a teď řekněte naráz stejné původní jméno. Co to s vámi dělá? Může to být jeho jméno? Nebo se vám ta představa přičí? Změnila se spolu se jménem podoba psa ve vaší představě?*
- 4) *Otevřete oči a do třetice si na papír popište nebo namalujte psa s vlastnostmi, které tu ještě nebyly a liší se od předchozích dvou. Tak třeba v našem případě hnědý, na krátkých nohách, hrubosrstý, workoholik s vytřeštěným výrazem v očích. Chvilí se ztotožňujte s touhle podobou psa, zavřete oči a až ho v duchu uvidíte, vyslovte znovu své vysněné jméno. Co to udělalo s vámi nebo vaší představou?*

Tohle cvičení mělo za cíl jediné – odpovědět si, jestli dokážu psa s vysněným jménem přijmout za všech okolností v jakékoliv podobě a s vlastnostmi, do kterých vyrostete. Ano, já vím, že jsme to hnali trochu do extrému a že v realu vám asi z černého štěněte labradora nevyrostete malá bílá čivava. Ale právě ten extrém byl součástí zkoušky. Pokud totiž dokážete ve své hlavě udržet představu úplně opačného psa, než jste si vysnili, oslovovat ho svým vysněným jménem a přitom necítit ani trochu lítosti, pak jste prošli testem a psovi tohle jméno klidně dejte. Nebude vám bránit vidět psa, jaký opravdu je, a to je první podmínkou vašeho společného spokojeného života i tréninku.

Pro ty, kdo chtějí jít v tomhle cvičení ještě více do hloubky, nabízím jednu úpravu: ve chvíli, kdy vyslovíte poprvé v duchu jméno psa a čekáte na představu o jeho podobě, řekněte jméno v pátém pádu – tedy oslovení. A pak si počkejte, až se ve vaší představě ukáže obraz nejen psa, ale i vás samotných po jeho boku. Jste to opravdu vy? Je vám v téhle podobě dobře? Tak a teprve teď zkuste podobu i povahu psa úplně obrátit, zavřít a uvidět sám sebe (v původní podobě) a psa (v nové opačné verzi). A teď ho oslovte stále stejným jménem. Dokážete to vůbec? Co se vám stalo s představou o vás samotných? Mimochodem, v téhle podobě vám cvičení dokáže napovědět i něco o tom, proč jste si vybrali tohle plemeno.

Víte co? Já si na tomhle místě udělám tohle cvičení sám a budu rovnou v přímém přenosu psát, jak to dopadlo. Mám v hlavě jedno psí jméno, které bych moc chtěl jednou dát, a to je Gorja. Je to jméno jednoho z mých oblíbených literárních hrdinů, zkrácené jméno kouzelného vlka Goryvlada z fantasy románů spisovatele Juraje Červeňáka. Takže teď podle vlastního návodu zavírám oči a rovnou říkám v pátém pádu „Gorjo“... a před mýma očima z mlhy nejprve zasvítí dvě rudé oči a už se rýsuje celá postava. Obrovský pes s velkou hlavou a postavou připomínající dlouhosrstého německého ovčáka jak ve zpomaleném filmu vyklusává

z mlhy a srst jako hříva na jeho krku se majestátně natřásá. Sebevědomě se dívá před sebe a vedle něj vychází z mlhy vysoká štíhlá postava s dlouhými černými vlasy, která s Gorjou mluví jejich společnou řečí. Já vím, že to je černokněžník Rogan, ale pro tuhle chvíli jsem to já a je mi v tom vážně hodně dobře. Ve své představě všechno zvládnu, nic mě nebolí a můj Gorja mi rozumí každé slovo z našeho magického spojení. Prostě super pocit! Tak jo, podle návodu mám teď změnit psa na pravý opak. Otevírám oči a na papíru si měním vlastnosti psa na malý, štíhlý, světlý, hladkosrstý. Navíc se trochu klepe, bojí se a cupitá po špičkách. Zavírám oči a vidím, jak z mlhy vedle černokněžníka Rogana vycupital trochu vystrašený chrtík, co se plaše rozhlíží kolem, hrbí záda a klepe se, protože je mu zima. A černokněžník zkouší říci „Gorjo, bratříčku...“. Ježíšmarjá, tohle nejde! Černokněžník se rozplynul a obyčejný Franta v bačkorách a teplákách bere chrtíka do náruče a zklamaně odchází do mlhy venčit. A má vztek na chrtíka, že kvůli němu ztratil svou kouzelnou moc. Všechno pocit ze jména je pryč. Co mi z toho plyne? Že jsem tohle jméno chtěl, abych se s ním dobře cítil já. Psovi, i kdyby vypadal jako ten z první představy, ho dávat nebudu. Nebylo by o něm, ale o mě! Bylo by jen pro můj dobrý pocit, ale svého psa bych díky němu nikdy neviděl takového, jaký opravdu je.